

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет фізичної культури
Кафедра спорту і спортивних ігор

Дипломна робота (проект)
магістра

з теми: **«ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ФОРМ І МЕТОДІВ В
СИСТЕМУ ОЛІМПІЙСЬКОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»**

Виконав: студент 2 курсу, групи FKS1-M22z
спеціальності 017 Фізична культура і спорт

Нагребецький Сергій Станіславович

Керівник: **Зубаль М. В.,**

кандидат наук з фізичного виховання та спорту,
доцент

Рецензент: **Боднар А. О.,**

кандидат педагогічних наук, доцент

Кам'янець-Подільський – 2023 рік

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ.....	3
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ОЛІМПІЙСЬКА ОСВІТА У СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ.....	8
1.1. Еволюція становлення, цілі, завдання і принципи організації дистанційного навчання в освітньому середовищі.....	8
1.2. Види і форми застосування дистанційних технологій в олімпійській освіті.....	26
1.3. Психолого-педагогічні та інформаційно-комунікаційні технології дистанційного навчання.....	31
РОЗДІЛ 2. МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	45
2.1. Методи дослідження.....	45
2.2. Організація дослідження.....	48
РОЗДІЛ 3. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ЦЕНТРАХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	50
3.1. Центр олімпійських досліджень та освіти як платформа для впровадження дистанційної освіти.....	50
3.2. Система дистанційного навчання в Центрах олімпійських досліджень та освіти.....	61
3.3. Система олімпійської освіти в Україні як складова гуманітарної освіти.....	68
ВИСНОВКИ.....	75
ПРАКТИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ.....	78
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	81

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

ДН	–	дистанційне навчання
ДО	–	дистанційна освіта
ЗВО	–	заклад вищої освіти
ЗЗСО	–	заклад загальної середньої освіти
ІКТ	–	інформаційні комп'ютерні технології
МОА	–	Міжнародна олімпійська академія
МОК	–	Міжнародний олімпійський комітет
МЦОДО	–	Міжнародний центр олімпійських досліджень та освіти
ННОІ	–	Навчально-науковий олімпійський інститут
НОК	–	Національний олімпійський комітет України
НУФВСУ	–	Національний університет фізичного виховання і спорту України
ФКіС	–	фізична культура і спорт
ЦОДО	–	Центр олімпійських досліджень та освіти

ВСТУП

Актуальність теми. Початок третього тисячоліття відзначається демократизацією сучасного суспільства, посиленням гуманітарної і гуманістичної спрямованості освіти в усьому світі. У нових умовах соціально-економічного та культурного розвитку суспільства актуальним стає активний пошук нових форм, засобів і технологій освітнього процесу. До найважливіших соціальних явищ суспільства належить олімпійський рух. Олімпійські ігри та олімпійський спорт надають унікальну можливість для здійснення олімпійської освіти. Її зміст дозволяє житися атмосферою олімпійського спорту, розуміти світогляд його учасників, зміцнювати співробітництво між народами і державами, встановлювати взаєморозуміння і повагу. Майже 3000-річна історія олімпійського руху виступає унікальним феноменом для гуманізації освітнього процесу, оскільки ціннісний потенціал олімпізму, що лежить в основі олімпійської освіти, об'єднує олімпійські та загальнолюдські цінності.

У даний час, поряд із традиційними педагогічними методиками практичного вирішення завдань олімпійської освіти серед різних верств населення усвідомлюється необхідність підготовки людини до нових умов життя і професійної діяльності в умовах автоматизованого інформаційного середовища, навчання самостійної діяльності та ефективного використуванні його можливостей [32, с. 67-69].

Аналіз спеціальної науково-методичної літератури та узагальнення практичного досвіду дає можливість зазначити, що сьогодні в світовому науковому просторі ґрунтовно висвітлено систему та складові олімпійської освіти у роботах (D. Binder 2017, D. Gangas 2016), дослідження історичних аспектів та особливостей реалізації олімпійської освіти в Україні представлено в роботах (М. Булатової, і С. Бубки 2020) шляхам інтеграції олімпійської освіти в навчально-виховний процес учнівської та студентської молоді присвячені дослідження (О. Кучерявий 2019) форми та методи

діяльності Міжнародної олімпійської академії висвітлені в роботах (М. Сердюк 2016) діяльність центрів олімпійських досліджень та освіти й Олімпійської академії України досліджено [6; 25; 38; 47, с. 51-55; 54].

Актуальність зазначеної проблеми в умовах глобальних змін суспільного й індивідуального життя обумовлена наявністю протиріч як на теоретичному, так і на практичному рівнях, а саме:

- стрімким зростанням ролі олімпійського спорту в житті світової спільноти і недостатнім наповненням існуючої предметної галузі олімпійської освіти;

- потребами у впровадженні дистанційних технологій у систему олімпійської освіти молоді та відсутністю її диференціації змістовного наповнення відповідно до вікових особливостей та етапу освітнього процесу;

- необхідністю отримання освіти та відповідних знань і значною відстанню до закладу освіти;

- можливістю постійного оновлення інформації для вдосконалення та поглиблення знань з історії та сьогодення олімпійського руху, підвищення якості інтеграції олімпійських знань в освітній простір і діяльність закладів вищої та загальної середньої освіти та відсутністю відповідного інформаційно-освітнього середовища [16].

Враховуючи соціальну значущість, а також актуальність проблеми, її недостатню теоретичну розробленість, темою нашого дослідження обрано «Впровадження дистанційних форм і методів в систему олімпійської освіти України».

Об'єкт дослідження – система олімпійської освіти.

Предмет дослідження – сучасні інформаційно-комунікаційні технології дистанційного навчання в системі олімпійської освіти.

Мета дослідження – розробити та теоретично обґрунтувати модель інформаційно-освітнього середовища дистанційного навчання в системі олімпійської освіти як перспективного напрямку гуманітарної освіти та гуманістичного виховання.

Завдання дослідження:

1. Охарактеризувати предметну галузь олімпійської освіти та показати її перспективи для вдосконалення системи гуманітарної освіти та гуманістичного виховання молоді.

2. Вивчити та систематизувати форми і методи дистанційного навчання центрів олімпійських досліджень та освіти, визначити можливість їх використання у системі олімпійської освіти.

3. Розробити типову модель інформаційно-освітнього середовища дистанційного навчання в системі олімпійської освіти для центрів олімпійських досліджень та освіти.

Методи дослідження. Для розв'язання поставлених завдань було використано такі методи: *теоретичні* аналіз нормативно-правових документів, наукової та навчально-методичної літератури з олімпійської освіти, інформаційного контенту веб-сайтів з теми дослідження; вивчення й узагальнення вітчизняного та закордонного педагогічного досвіду застосування технологій дистанційного навчання у закладах освіти; *емпіричні* (опитування, бесіди); *методи статистичної обробки даних*.

Практичне значення одержаних результатів. Результати нашого дослідження можуть бути використані: для розгортання системи підтримки дистанційного навчання у Центрі олімпійських досліджень та освіти; для впровадження дистанційних технологій в освітній процес закладів загальної середньої, вищої освіти у галузі ФКіС та в інших наукових і освітніх закладах, пов'язаних із поширенням олімпійської освіти; для підвищення кваліфікації викладачів; для створення електронних навчальних курсів з олімпійської тематики у системі Moodle.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дипломної роботи магістра обговорювались на звітній науковій конференції студентів, магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (м. Кам'янець-Подільський 4-5 квітня 2023 року).

Публікації. Результати дослідження за темою кваліфікаційної (дипломної) роботи магістра висвітлені в одній науковій статті.

Структура та обсяг дипломної роботи магістра. Роботу викладено на 87 сторінках, з яких 80 основного тексту, що містить 2 таблиці і 4 рисунки. Дипломна робота складається з переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, висновків, практичних рекомендацій, списку 65 використаних літературних джерел.

ВИСНОВКИ

1. Вивчення історичної, культурної та спортивної спадщини олімпійського руху, яка нараховує майже три тисячоліття, є важливою частиною гуманітарної освіти молоді, поширеної в світі у вигляді олімпійської освіти. Однак, узагальнення даних літератури та практичної діяльності в сфері олімпійської освіти дають підстави стверджувати, що протягом багатьох років освітня функція олімпійського руху обмежувалася знаннями про ідеали і цінності олімпізму та історію Олімпійських ігор, залишаючи поза увагою важливі аспекти соціокультурного потенціалу олімпійського спорту та його спадщини, які позитивно впливають на формування культури людини, інтелектуальні й творчі здібності та забезпечують підвищення рівня гуманітарної освіти і гуманістичного виховання молоді.

2. Сучасний стан олімпійського спорту, його роль і можливості в житті світової спільноти, що стрімко зросли, дозволяють істотно розширити предметну галузь олімпійської освіти та підвищити її роль в гуманітарній освіті і гуманістичному вихованні молоді.

3. В експертному середовищі активно обґрунтовується і пропагується необхідність розширення предметної галузі олімпійської освіти, включення в її зміст вивчення історії Олімпійських ігор та олімпійського руху як сукупності явищ і процесів історичного, соціально-економічного, політичного, освітнього, виховного і спортивного характеру в їх органічному взаємозв'язку з демонстрацією досягнень і проблем, ризиків і перспектив розвитку.

4. Предметна галузь олімпійської освіти має бути органічно пов'язана з віком учнів, спектром їх інтересів, рівнем освіченості та диференційована стосовно віковим особливостям і етапу освітнього процесу. Доцільно розділити учнів на наступні групи: школярі молодшого, середнього та старшого віку, студентська молодь.

5. Слід виділяти психолого-педагогічні та інформаційно-комунікаційні види дистанційних технологій в олімпійській освіті. Для кожної вікової групи доцільно використовувати адекватні форми і методи дистанційного навчання: онлайн, офлайн і змішане навчання.

6. Аналіз нормативно-правових документів, наукової літератури та Інтернет джерел свідчить, що пріоритетом розвитку олімпійської освіти є впровадження сучасних інформаційних технологій, котрі здатні забезпечити подальше вдосконалення освітнього процесу, підготовку молодого покоління до життєдіяльності в інформаційному суспільстві. В свою чергу проведене дослідження стану вивчення цієї проблеми свідчить про те, що особливості використання дистанційних технологій в олімпійській освіті розроблені недостатньо.

7. Дистанційне навчання – це індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається, в основному, за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу в спеціалізованому середовищі, яке функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій, до якого входять навчання у синхронному та асинхронному режимі; суб'єкти навчання; компоненти освітнього процесу (цілі, зміст, методи, організаційні форми, засоби навчання); засоби інформаційно-комунікаційних технологій.

8. Дистанційні технології в олімпійській освіті – це комплекс освітніх технологій (психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних), які дають можливість реалізувати процес дистанційного навчання у закладах освіти та наукових установах через використання таких форм як: чат-заняття, веб-заняття (лекції, лабораторні роботи, семінари, конференції, ділові ігри, практичні заняття тощо), веб-заняття, телеконференція, телеприсутність.

9. Основними користувачами ресурсів Центру олімпійських досліджень та освіти є, діючі кваліфіковані спортсмени та студенти, які навчаються за індивідуальним планом, абітурієнти до вступу у заклад вищої освіти в галузі фізичної культури і спорту; студенти денної та заочної форми навчання;

здобувачі другої вищої освіти у галузі фізичної культури і спорту, як в Україні, так і за кордоном; іноземні громадяни і громадяни України, що перебувають за кордоном; молодь з обмеженими можливостями та особи, які перебувають на довготривалому лікуванні; професорсько-викладацький склад; вчителі та учні закладів загальної середньої освіти; спортивні журналіста та інші фахівці, які зацікавлені в отриманні знань з олімпійської тематики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балан О. О. 25 років разом. Олімпійська освіта [за заг. ред. С. Н. Бубки, М. М. Булатової]. Київ: 2017; 128 с.
2. Белан В. Використання мобільного навчання у професійних навчальних закладах України та Польщі. Інформаційно-комунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи. Зб. наук.праць. За ред. М. М. Козяра, Н. Г. Ничкало. Львів: ЛДУ БЖД, 2017; 5: С. 194-197.
3. Биков В. Ю. Дистанційне навчання в країнах Європи та США і перспективи для України. Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології : кол. монографія. Академія педагогічних наук України, Інститут засобів навчання. Київ: Атіка, 2015. С. 77-140.
4. Булатова М, Белокуров Д, Кучерявий О. Конкурси мистецтв в історії олімпійського руху сучасності. Наука в олімпійском спорті. 2020; 2: С. 4-18.
5. Булатова М. М., Кучерявий О. М., Ярмолук. О. В. Технології дистанційного навчання в системі олімпійської освіти. Наука в олімпійском спорті. 2020; 1: С. 4-21.
6. Булатова М.М., Бубка С. Н, Платонов В. М. Олімпійський спорт у системі гуманітарної освіти: навчальне видання. Київ: Перша друкарня, 2019. С. 32-35.
7. Відкрита освіта: інноваційні технології та менеджмент: кол. монографія за наук.ред. М. О. Кириченка, Л. М. Сергєєвої. Київ: Вид-во Ін-ту обдарованої дитини НАПН України, 2018. 440 с.
8. Воротникова І. П. Інформаційно-освітнє середовище для реалізації різних форм навчання у сучасній школі. [Інтернет]. Доступно на: <https://www.researchgate.net/publication/319913998> (дата звернення 29.10.2018).

9. Гакман А. В., Галан Я. П., Кошура А. В. Теоретичні засади патріотичного виховання в системі олімпійської освіти підрастаючого покоління. Інноваційна педагогіка. 2020; С. 186-189.

10. Герасименко І. В. Методика використання технологій дистанційного навчання в підготовці бакалаврів комп'ютерних наук. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.10. Черкаси, 2014. 235 с.

11. Гриневич Л. Ми починаємо розвиток цифрової освіти в Україні. [Інтернет]. Урядовий портал, 2018. [цитовано 2018 жовтн. 2]. Доступно на: <https://www.kmu.gov.ua/news/liliya-grinevich-mi-pochinayemo-rozvitok-cifrovoyi-osviti-v-ukrayini-stvoryuyetsya-nacionalna-osvitnya-platforma-ta-e-pidruchniki-ale-nam-potribna-dopomoga>

12. Європейський простір вищої освіти та Болонський процес: Навчально-методичний посібник. Т. М. Димань, О. А. Боньковський, А. Г. Вовкогон. БНАУ, 2017. Одеса: НУ «ОМА», 2017. 106 с.

13. Єднак В. Д. Легка атлетика: Навчально-методичний web-проект. 2015. [Інтернет]. Доступно на: http://tnpu.edu.ua/navchannya/sylabusy/bakalavr/fizvyh/Legka_atletyka_ta_metodyka_ii_navchannya.pdf

14. Загітова М. Організаційні засади діяльності регіональних центрів олімпійських досліджень та освіти в Україні [Дисертація]. Київ: Нац. ун-т фіз. виховання і спорту України; 2018. 201 с.

15. Закон України «Про Національну програму інформатизації» від 04.02.1998 № 74/98-ВР. Відомості Верховної Ради України [Інтернет]. 1998 [цитовано 2016 січ. 20]; 27-28: ст.181. Доступно на: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-вр>.

16. Зорій Я. Б., Гакман А. В. Система олімпійської освіти як засіб педагогічного процесу підрастаючого покоління. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Київ, 2016;4(74). С. 33-35.

17. Іващенко М, Бикова Т. SWOT-аналіз процесу впровадження змішаного навчання в закладах вищої освіти. Open educational e-environment of modern University. 2018. С. 147-155.

18. Кашуба В, Юрченко О, Хабінець Т. Використання біомеханічних та інформаційних технологій в процесі адаптивного фізичного виховання школярів. Спортивний вісник Придніпров'я. 2017. С. 141-151.

19. Концепція розвитку освіти України на період 2015-2025 рр. (Проект). [Інтернет], 2015. [цитовано 2018 трав. 20]; 14, ст.80. Доступно на: http://tnpu.edu.ua/EKTS/proekt_koncepc.pdf

20. Костюкевич В. М., Шинкарук О. А., Воронова В. І., Борисова О. В. Основи науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти за ступенями магістра та доктора філософії (спеціальність: 017 Фізична культура і спорт): навч. посіб. Київ: КНТ, 2017. 634 с.

21. Кремень В. Г. Інформаційне середовище – криза культури чи нове буття? Інформаційно-комунікаційні технології в сучасній освіті: досвід, проблеми, перспективи. Збірник наукових праць. За ред. М. М. Козяра, Н. Г. Ничкало. – Львів: ЛДУ БЖД, 2017. С. 3-9.

22. Кроль І. М. Культурна спадщина олімпійського руху в системі олімпійської освіти. [автореферат]. 2019. 275 с.

23. Кучерявий О. М. Дискурс про впровадження дистанційних технологій в олімпійську освіту. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт): зб. наукових праць. Київ: Видавництво НПУ імені М.П. Драгоманова. 2019 ; 7(115) С. 13-19.

24. Кучерявий О. М. Дистанційне навчання в системі вищої освіти в галузі фізичної культури та спорту. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2018; С. 120-125.

25. Кучерявий О. Модель інформаційно-освітнього середовища дистанційного навчання в олімпійській освіті. Спортивна наука України. 2019. С. 83-91.

26. Кучерявий О, Ярмолюк О. SWOT-аналіз інформаційно-освітнього середовища в системі олімпійської освіти. Спортивна наука та здоров'я людини. 2020. С. 39-58.

27. Ладика П, Шандригось Г, Шандригось В. Особливості застосування дистанційного навчання під час викладання спортивно-педагогічних дисциплін. *Physical Education, Sport and Health Culture in Modern Society*, 2015. С. 32-35.

28. Міжнародний центр олімпійських досліджень та освіти [Інтернет]. Доступно на: <http://icosr.uni-sport.edu.ua>.

29. Моргулець О. Б. Інформаційно-освітнє середовище у системі забезпечення якості освітньої діяльності ВНЗ. Формування ринкових відносин в Україні. 2015. С. 11-14.

30. Наказ Міністерства освіти і науки України «Деякі питання організації дистанційного навчання» від 08.09.2020 р. № 1115. Офіційний вісник України [Інтернет]. 2020. [цитовано 2020 квіт. 10]; 81: 415. Ст. 2645. Доступно на: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0941-20#Text>.

31. Наказ МОН України «Про затвердження Змін до Положення про дистанційне навчання» від 14.07.2015 р. № 923/27368. Офіційний вісник України [Інтернет]. 2015. [цитовано 2018 бер. 1]; 64: 516. Ст. 2145. Доступно на: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0923-15>.

32. Олімпійська спадщина України: Художній альбом [М.М. Булатова]. Київ: Олімпійська література, 2017. Кн. 2. 144 с.

33. Олімпійські історії. Боротьба. За ред. М. М. Булатова. Київ: Олімпійська література, 2016. 256 с.

34. Олімпійський рух на теренах Західної України – минуле та сьогодення. Матеріали II регіонального науково- методичного семінару. За заг.ред.Огнистого А.В. Тернопіль: В-во СМТ «Вектор», 2017. 114 с.

35. Офіційний сайт системи MOODLE [Інтернет]. Доступно на <https://stats.moodle.org/>

36. Свістельник І. Р. Е-learning у вищій фізкультурній освіті: реалії та перспективи. Україна в гуманітарних і соціально-економічних вимірах: матеріали II Всеукр. наук. конф. Дніпро. 2017. С. 239-240.

37. Сердюк М. Г. Міжнародний досвід діяльності центрів олімпійських досліджень та освіти. Спортивний вісник Придніпров'я: наук.-практ. журн. Дніпропетр. держ. ін-т фіз. культури і спорту. Дніпропетровськ, 2016. С. 3-8.

38. Сердюк М. Г. Проблеми та особливості діяльності регіональних центрів олімпійських досліджень та освіти України. Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, Київ 2016 С. 23-25.

39. Сердюк М. Г. Структурно-функціональна моделі діяльності регіональних центрів олімпійських досліджень та освіти в Україні. Фізична активність, здоров'я і спорт, Львів 2016. С. 3.

40. Сердюк М. Г. Форми та методи діяльності регіональних центрів олімпійських досліджень та освіти України. Науковий часопис Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова, Київ 2016. С. 3-5.

41. Твій олімпійський путівник. М. М. Булатова. 4-е вид. доп. Київ, 2017. 144 с.

42. Твердохліб А. І. Smart Education – нова тенденція у сфері освіти. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. 2016;48:236-240.

43. Чикун Н, Пасальський Б. Інноваційні технології навчання у реформуванні системи вищої освіти. Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. 2016. С. 135-144.

44. Шандригось В. І, Шандригось Г. А. Дистанційне навчання у професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. Науково-методичні основи використання інформаційних технологій в галузі фізичної культури та спорту. Харків: ХДАФК, 2017. С. 8-12.

45. Athletes Retrieved 16:05, September 14, 2018, from <https://www.olympic.org/athlete365/get-started-learning/>

46. Brownell S. Beijing's Olympic Education Programme: Re-Thinking Suzhi Education, Re-Imagining an International China. The China Quarterly.

2009;197:44-63. Retrieved 12:31, April 20, 2018, from:
<https://www.jstor.org/stable/27756422>

47. Binder D. Teaching Olympism in schools: Olympic Education as a focus on values education (University lectures on the Olympics). Barcelona: Centre d'Estudis Olímpics, 2017.

48. Bulatova M. The Olympic Academy of Ukraine in Olympic Values: The Value of Excellence as an Educational Tool, Athens, 2016.

49. Bulatova M, Kucheriavyi O, Ermolova V, Yarmoliuk O. Distance-pedagogical technologies in olympic education for schoolchildren. *Journal of Physical Education and Sport*; 2019: 4-19.

50. Costa RD, Souza GF, Valentim RM, Castro TB. The theory of learning styles applied to distance learning. *Cognitive Systems Research*, 2020; 64:134-145.

51. Culpan I. Olympism, Olympic education and learning legacies, *Sport in Society*. 2016; 19:2, 289-291, DOI: 10.1080/17430437.2015.1093802

52. Distance Education in Higher Education Institutions: Statistical Analysis Report: U.S. Department of Education, National Center for Education Statistics. October 1997 (NCES 98-062). Retrieved 16:44, February 22, 2017, from:
<http://nces.ed.gov/pubsearch>

53. Fisher D, Frey N, Hattie J. The Distance Learning Playbook, Grades K-12: Teaching for Engagement and Impact in Any Setting. 2020. 208.

54. Gangas D. IOA 2009-2016: Eight years of dynamic growth. *IOA Journal*. 2016;10:6-14.

55. Harasim L. Learning Theory and Online Technologies. 2nd Ed. Routledge; 2017; 214.

56. Karaïskou A. International Olympic Academy. IOA, 2018; 79.

57. Kudryavtsev M, Lyakh V, Iermakov S. Implementation of the inclusive learning model in the process of physical education of the students with physical disabilities. *Journal of Physical Education and Sport*. 2019; 19: 971-979.

58. McCabe MF, González-Flores P. Essentials of Online Teaching: A Standards-Based Guide (Essentials of Online Learning). 1st ed. Routledge. 2017; 306.

59. Naul R, Binder D, Rychtecky I, Culpan I. Olympic education: an international overview. Routledge, 2017; 361.
60. Olympic study center. (2019, November 3). Retrieved 13:55, November 3, 2019, from: <https://www.olympic.org/olympic-studies-centre>
61. Olympic Study Centre UAB (2019, October 7). Retrieved 1 5:11, October 7, 2019 from: <http://ceo.uab.cat/en/>
62. Physical culture and sport studies at Stark Center, Texas University (2019, September 17). Retrieved 10:01, September 17, 2019, from: <https://sites.edb.utexas.edu/stark/>
63. Technology, 2001;4(1):114. Retrieved June, 09, 2018 from: [http// www.eprints.usq.edu.au/](http://www.eprints.usq.edu.au/)
64. The International Centre for Olympic Studies (2019, December 10). Retrieved December 10, 2019 from: <https://www.uwo.ca/olympic/>
65. Tucker CR, Wycoff T, Green JT. Blended Learning in Action: A Practical Guide toward Sustainable Change. 2017. 224.